

finder ikke paa nærværende Tidspunkt Anledning til at udtale mig nærmere om dette Ændringsforslag. Jeg skal kun henviser til de Udtalelser, der faldt ved Finanslovens første Behandling, navnlig fra den højtærede Finansminister, da han motiverede, hvorfor denne Anmærkning var indsat. Det vil erindres, at det ved Revisionen af Toldloven i 1908 blev fastsat, at omtrent $\frac{1}{3}$ af Kultolden skulde bibeholdes til den 1ste Januar 1913. Det foreslaas altsaa ved denne Anmærkning, at denne Trediedel skal bibeholdes indtil Udgangen af 1917. Kultolden, som den er nu, er 3 Øre pr. 100 Kg., og den Told, som man bibeholdt ved Toldlovens Revision, var den Gang anslaaet til at ville udgøre omtrent $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Det var forudsat, at der skulde ydes en Kompensation ved Kultoldens Bortfalden ved den Forhøjelse af Afgiften for Forskærings-spiritusen, som samtidig blev vedtagen. Men det har vist sig, hvad ogsaa den højtærede Finansminister gjorde opmærksom paa ved Finanslovens første Behandling, at Forhøjelsen af denne Afgift ingenlunde har været i Stand til at dække det Beløb, som den resterende Del af Kultolden vilde andrage.

Hermed har jeg omtalt de stillede Ændringsforslag.

Saa har der vedrørende dette Budget været holdt forskellige Samraad med Ministeren. Først det almindelige Samraad om Indskrænkning af Honorarer, hvorom jeg ikke finder Anledning til at udtale mig, da det har været drøftet tidligere. Under Nr. 277 i Betænkningen er der anført et Samraad om den almindelige Enkekasses Administration. Hele Kontoen er paa 8,833 Kr. 33 Øre og heraf medgaar der i Bestyrelsesomkostninger et Beløb paa 2,300 Kr. Finansudvalget har ment, at det var for stort et Beløb i Forhold til den Sum, der er Tale om, og at der neppe var Anledning til at bibeholde en særlig Bestyrelse for den almindelige Enkekasse. Vi have ment, at der kunde træffes en billigere Ordning, og den højtærede Finansminister udtalte da ogsaa i Udvalget, at han kunde tænke sig, at man overdrog Statsanstalten for Livsforsikring Administrationen af den almindelige Enkekasse. Under Nr. 59 i Betænkningen er der

opført, at der ved Samraad er forhandlet om Forrentning af Statens Pengebeholdninger ved de lokale Kasser, selvejende Institutioner og andre lignende Steder. Der er vel ingen Tvivl om, at som Forholdene ere nu, lider Staten et Rentetab, og der vil sikkert være Anledning til at tage disse Forhold op til Revision, og Finansministeren har da ogsaa i Udvalget udtalt, at Kasse- og Regnskabsvæsenet vilde blive gjort til Genstand for Overvejelser, saa at han forventede, at der i næste Rigsdags-samling kunde forelægges Forslag herom.

Endelig er der under Nr. 64 i Betænkningen opført, at der ved Samraad er forhandlet om Stempelfriheden for uaccepterede Veksler, der ere trukne i Udlandet. Under den tidligere Stempellov vare ikke blot de Veksler, der vare udstedte her i Landet eller accepteredes her, men ogsaa de Veksler, som udenfor Landet trækkes til Betaling her, stempelpligtige. Den samme Regel var fastsat i Kommissionens Forslag vedrørende Stempellogen, og ligeledes var denne Regel fastholdt i det Forslag, som Finansministeren forelagde her i Folketinget, og endelig var den samme Bestemmelse fastholdt i den Vedtagelse af Forslaget, som fandt Sted her i Folketinget. Bestemmelsen blev imidlertid ændret i Landstinget, og det hedder herom i Landstingets Betænkning — det findes i Tillæg B. for 1910—11, Sp. 2424 —: „Ifølge § 54 i den nugældende Stempellov af 19. Februar 1861 ere ikke blot Veksler, der udstedes her i Landet, eller som accepteres her, men ogsaa Veksler, som udenfor Landet trækkes til Betaling her, underkastede Stempelpligt, og denne Regel er bibeholdt i det foreliggende Forslag til Lov om Stempelafgift. Den anførte Regel har imidlertid voldet Vanskeligheder, særlig med Hensyn til det danske Postvæsens Deltagelse i den internationale Indkasseringstjeneste, idet Postvæsenet, naar en saadan Veksler ikke indløses, er ude af Stand til at faa den erlagte Stempelafgift godtgjort hos den udenlandske Afsender, hvorfor Postvæsenet i talrige Tilfælde har set sig nødsaget til at tilbagesende saadanne Veksler uden foregaaende Præsentation for Adressaten, hvilket har forvoldt Klager saavel fra det korresponderende Publikum som fra fremmede Postbestyrel-